

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי
 כט' אדר ב' ה'תשע"ו (9.4.16)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בְּשִׁמְחוֹת" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לְבָרְיָאוֹת" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

- מה בפנים?**
- חינוך באהבה
סמכות דיאלוגית ככלי...
 - מושג השבוע
תענית בכורות
 - מבט לעומק
כשהעור מתעבה
 - "קמחא דפסחא"
 - ממטעמי המטבח
בלינצס לפסח במילוי בשר

שבת פרשת "תזריע"

כניסת שבת	יציאת שבת	חצור הגלילית	בית שאן
18:41	19:33		
18:36	19:45		

ושתכונה זו לא עברה מהעולם כשניתנה לאדם השפה, אלא גם אנחנו, כשאנחנו אומרים "נתחייבו אויבי ישראל כליה" או להיפך ח"ו, אנחנו שותפים לבריאה ולמתרחש בה.

3.. שיש תפקיד לאדם במתרחש, במסגרת בחירה חופשית, ושבחירה חופשית לא רק שייכת כשאדם מקבל החלטה מודעת, אלא היא פועל יוצא של כל מעשינו, מהמבט על המציאות, דרך המחשבה, הדיבור, ולא רק, כמו שניתן היה לחשוב, במעשה עצמו.

והדברים הם יותר חשובים בדור האחרון, דור חבלי המשיח שלנו, מכל דור אחר, כמו שהדגיש החפץ חיים, שהקדיש את כל כתביו, להוציא המשנה ברורה, כדי ללמד את ההלכות של לשון נקיה, עין טובה, ואהבת ישראל. והסיבה היא שבדורנו, העקרון העתיק של עם ישראל שהדיבור קובע את המציאות, הוא מציאות חומרית ממשית, כשאנשים מתאבדים בגלל מה שנאמר עליהם בפייסבוק או בטוויטר. וחזה החפץ חיים את המציאות הזו, שבה בדורנו רבים מאיתנו מתפרנסים מהלשון, ואמר שבדור שבו תקשורת היא אחד משבעה הכוחות העיקריים של השלטון בחברה, חייב יהודי לשנן יותר את ההלכות האלו, כי בדמנו הדבר.

ולכן חוזרת התורה ומתארת פעם אחר פעם, לגבי כל נגע צרעת שמופיע בעור היהודי שלוקה (כך אומרים לנו חז"ל) בעין הרע, בגבהות הלב, או בלשון הרע, שהקובע העיקרי מה מעמדו ההלכתי של נגע עור זה, הוא הכהן. ולכאורה תמוה. מדוע כהן יקבע אם טמא נגע זה אם לא? או שזה טמא, או לא, מדוע צריך הכהן לראות את הנגע ולקבוע את מעמדו? ללמדנו, שאין מציאות אובייקטיבית כלל! שהמציאות כולה היא מוכתבת מהעין שלנו, אם לטובה, ואם להיפך, ותלויה בלשון שלנו, אם לטובה, אם להיפך. כי הכהן היה האיש בעל העין הטובה, מזרע אהרון, אוהב שלום ורודף שלום, ולו משפט הרפואה למחלת העין הרע.

וכיוצא בדבר, כשעם היהודי, וקיום המצוות, עוברים מחצי השנה שמתרכזת בעבודת השם מיראה, שמתחילה בימים הנוראים, לחצי השנה שמתרכזת בעבודת השם באהבה, אומרת התורה "אלה מעדי ד' אשר תקראו אתם במועדם". ואומרים חז"ל שהניקוד על המילה "אתם" (אלף בחולם) חסר, כדי ללמד שאתם (אלף בפתח) קובעים אם מצב הלבנה הוא ראש חודש, אם לאו. שוב ללמדנו, שלא המציאות עצמה האובייקטיבית, אלא מראה העין של היהודי, היא הקובעת את מעמד המציאות ההלכתי. הקב"ה יזכינו בעיניים טובות על כל עם ישראל, וממילא יעלמו כל צרותינו כלא היו, ויבוא משיח צדקינו בב"א.

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"וראה הכהן את הנגע... וראהו הכהן ביום השביעי..." פרשת תזריע ומפטיר החדש הזה. למדנו בלימוד מגילת אסתר, שאלו תלמידיו של רשב"י, "מדוע נתחייבו אויביהם של ישראל כליה?" וידוע שכוונת הדברים היא על ישראל עצמם, אלא שמדברים חז"ל בלשון נקיה, כלומר הלימוד לנו מקיימי התורה היא להרגיל את לשוננו לאמר רק טוב, ולהיזהר בלשוננו מלאמר ארוע שהוא רע ליהודים, או מילה שהיא לא נקיה. עד כדי כך הקפידה התורה על עקרון זה, שמאריכה התורה במילים לאמר 'אשר לא טהור', במקום לאמר פעם נוספת 'אשר טמא'. ובדורנו יצא הרבה נזק מהלשון הנקיה של חז"ל, כי החילוני הממוצע ואולי גם מתוך הדתיים, רבים חושבים שהפרוש של דברי חז"ל, בהעדר דיבור מפורש, הוא 'התפלספות' (ציטוט ישיר ממה שהו שנאמר לי בשבוע האחרון), ז"א, הפרוש הוא המצאה מאוחרת, ולא כוונת דברי חז"ל המקורית, רח"ל. ולא היא, כמובן שמי שלימד את המדפיס לכתוב את הדברים כי לו המסורת, בידינו גם להעביר את המסורת המדוברת, איך לקרוא את הדברים.

במספר מקומות בגמרא מופיע אמורא בשם "ברא דבת שמואל", ז"א במקום ששם האמורא יתייחס לאביו, הוא מתייחס לסבו. מסופר בגמרא ששמואל ואחיו שהיו תלמידי חכמים גדולים, התווכחו לגבי המעמד של אשה יהודיה שנחטפה לבין הגויים, רח"ל לא עלינו, האם ניתן להניח שכפי שהיא מעידה על עצמה, היא עדיין בתולה, או שברירת המחדל היא שגויים הם גויים, ומי שחוטף גם עובר עבירות נוספות חמורות. ושואל אחיו של שמואל, את שמואל המחמיר, אם גם אם היתה זו ביתו של שמואל, גם היה מחמיר כך(!?). אומרת הגמרא, הדברים יצאו מפי מלך (אחיו של שמואל) ונגזרו הדברים בשמים, וכך היה. בתו של שמואל נחטפה, וכששחררה היתה בהריון, ולכן לילד מתייחסת הגמרא כנכדו של שמואל, כי מוטלת על שמואל האחריות לצורה הנוראה שילד זה בא לעולם. והלקח לנו, שהלשון הנקיה של חז"ל זה לא 'התפלספות', ולא קוסמטיקה. זה בחיננו! כמה אדם צריך להיות זהיר במה שהוא אומר לבני ביתו, כי הדבר משקף באיזו מידה אנחנו אנשים מאמינים! באיזו מידה אנחנו מאמינים ש:

1. הקב"ה מקשיב לכל דברינו, כל הזמן.
2. שהלשון איתה אנחנו מדברים היא כלי הבריאה איתה ברא הקב"ה את העולם,

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

חינוך בחיך ובאהבה

ישראלה אלגלי

סמכות דיאלוגית ככלי לפיתוח השפעה חינוכית

לכאורה קיימת סתירה בין סמכות לדיאלוג, סמכות מסמלת יחסים הירארכיים, שבהם התקשורת היא בעיקר חד – כיוונית, ואילו דיאלוג הוא דו – שיח בין שווים. בעידן המודרני, למעשה, לא תיתכן סמכות אמיתית ללא דיאלוג, במיוחד בחינוך. לשם כך צריך להבין טוב יותר את המושגים: "סמכות ו"השפעה".

סמכות – היא הזכות החוקית של המוסד או של אדם שיצייתו להם.

השפעה – העברה של דעות או תכונות על אחרים. זוהי פעולה רוחנית על הזולת שיכולה להטות את רצונותיו או מחשבותיו של האדם למי שהשפיע עליו.

ניתן להצביע על שלושה תהליכי השפעה חברתיים עיקריים המתקיימים בחינוך:

***התרצות** – הילד או התלמיד מתנהג כראוי מפני שהוא רוצה לקבל תגמול או שהוא חושש שהוא יקבל עונש. כוחו של ההורה או המורה נובע משליטתו בתגמולים והשפעתו מוגבלת למצבים שהוא נוכח בהם או מופקד עליהם.

***הזדהות** – הילד או התלמיד מתנהג לפי רצון ההורה או המורה מפני שהוא אוהב אותו, מעריץ אותו או רוצה להיידמות לו. כאן ההשפעה משמעותית יותר, אך היא תלויה בזיקה הרגשית של הילד אל ההורה או אל המורה.

***הפנמה** – הילד או התלמיד מתנהג על פי הכוונת ההורה או המורה מפני שהוא מבין את תפיסתו ומקבל אותה. כוחו של ההורה או המורה נובע ממידת אמינותו ומכישורי התקשורת שלו. ההפנמה מתקיימת כל עוד לא הופרכה התפיסה שהילד אימץ.

לסיכום: "סמכות דיאלוגית" הינה כלי לחיזוק סמכות ההורה או המורה, זוהי מיומנות לכאורה פרדוקסלית, המשלבת קביעת חוקים הגיוניים, הסברתם בצורה עניינית והקפדה תקיפה עליהם, יחד עם דו – שיח המבוסס על כבוד, כנות והקשבה, ביו ההורה לילד ובין המורה לתלמיד.

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לצייד אתכם!

<p>גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי / סיעודי</p> <p>כסאות גלגלים, קביים, הליכוניס, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...</p>	<p>גמ"ח "רק בשמחות" השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל</p> <p>כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...</p>
--	--

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למעוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

בעבור כוס חלב

ילד עני נהג למכור סחורה מדלת לדלת כדי לממן את לימודיו בבית הספר. יום אחד כשנקש על דלת אחד הבתים חש צמא גדול והחליט לבקש כוס מים. נערה צעירה פתחה את הדלת, ובתגובה לבקשתו היא הביאה לו כוס חלב גדולה. הוא שתה באיטיות ואז שאל: "כמה אני חייב לך?"

"אתה לא חייב לי דבר", ענתה, "אמא למדה אותנו שלא לקבל תשלום תמורת חסד".

"אם כך", אמר, "אני מודה לך מעומק לבי". שנים רבות לאחר מכן, אותה נערה חלתה באופן אנוש במחלה נדירה. הרופאים המקומיים לא מצאו מזרז למחלתה ושלחו אותה לבית החולים שבעיר הגדולה. ד"ר הווארד קלי נקרא לחדר המומחים. כאשר הוא שמע מאיזו עיר הגיעה זיק מיוחד נדלק בעיניו. הוא הלך לחדרה וזיהה אותה מיד. הוא חזר לחדר המומחים כשהוא נחוש לעשות כמיטב יכולתו להציל את חייה. מאותו יום והלאה, הוא ייחס תשומת לב מיוחדת למקרה שלה.

לאחר מאבק ממושך הם ניצחו והיא הבריאה. ד"ר קלי ביקש מהמשרד להעביר אליו את החשבון הסופי לצורך אישור. הוא הסתכל בו, רשם משהו בצד, והחשבון נשלח לחדרה. היא חששה לפתוח אותו, משום שהייתה בטוחה שתיאלץ לשלם אותו עד סוף חייה.

בסופו של דבר היא הסתכלה ושמה לב לכמה מילים הרשומות בצד החשבון: "שולם במלואו באמצעות כוס חלב אחת. על החתום, ד"ר הווארד קלי".

נר ה' נשמת אדם

יזכור

- מרדכי בן מרדכי ז"ל
- מרדכי בן מרדכי ז"ל
- עיוש בר איטו ז"ל
- ליזי בת מרים ז"ל
- עזיזה איבגי בת סולטנה
- מרים בת מורוורי ז"ל
- רבקה בת פרי ז"ל
- דוד בן יהודה ז"ל
- רחמים בן יהודה ז"ל
- מרדכי בן ציפורה ז"ל

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש! ומזה מוכן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים - אלא שזו היא העבודה של כל אחד ואחת.. ובודאי שיש לו את הכחות לזה.. ובמה מתבטאת עבודה זו - הרי זה גם כן בפשטות: בהוספה בתורה - נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור.. (משיחת ש"פ שמיני תנש"א)

ממטעמי המטבח

יפית כהן

בלינצס לפסח במילוי בשר ופטטריות

המצרכים:	
1 כפית גדושה אבקת אפיה	לבלילה: 500 גרם קמח תפוח אדמה
מילוי:	3.5 כוסות חד פעמי של מים
300 גרם בשר טחון פעם אחת	1 כפית מלח שטוחה
2 בצלים בינוניים	5 כפות שמן
חצי חבילת פטריות שמפיניון טרי חתוך	4 ביצים
תבלינים: מלח, פלפל שחור, פפריקה אדומה, כורכום	

אופן ההכנה:

- מניחים בקערה את קמח תפוחי האדמה, מוסיפים את המים בהדרגה ומערבבים כל הזמן את הבלילה.
- מוסיפים את הביצים בזו אחר זו וממשיכים לערבב.
- להוסיף את השמן, המלח ואבקת האפיה ושוב ממשיכים לערבב.
- משמנים מחבת בשכבה דקה של שמן ומחממים את המחבת היטב, ומעבירים בעזרת מצקת מן הבלילה למחבת, כשמחזיקים את המחבת ביד. מנענעים את המחבת כך שהבלילה תתפזר על כל שטח המחבת. מטגנים כדקה עד שקצות הבלינצס מתרוממות ומוציאים לנייר סופג. ממשיכים כך עם יתר הבלילה יש להקפיד מדי פעם לערבב את הבלילה. ייתכן ויש להוסיף מעט מאד מים לקבל שוב מרקם טוב (כי הקמח שוקע)
- בזמן שהבלינצס מתקררים מכינים את מילוי הבשר: במחבת מטגנים את הבצל, מוסיפים את הבשר עד שייצרב. מוסיפים את הפטריות וממשיכים לערבב. מוסיפים את התבלינים מערבבים כדקותיים ומורידים מהאש.
- ממלאים את הבלינצס במרכזו ומקפלים כמעטפה. אוכלים בהנאה.

"עפרונות מיוצרים עם מחק כדי לתת הזדמנות שנייה... אבל בחיים האמיתיים המחק קטן כדי להזכיר לך שההזדמנויות מוגבלות"

הפתגם השבועי

מבצע "קמחא דפסחא" תשע"ו יוצא לדרך תושבי חצור הגלילית היקרים!

יחד נעזור לכלל תושבי חצור לקיים את חג הפסח בשולחן ערוך ובשמחה רבה..

ניתן לתרום מצרכים, כסף או לתרום באמצעות הוראת קבע

והלוואי שנזכה יחד לנתינה המביאה לידי אור ואהבה גדולה.

יודעים על משפחה שנכנסה לקשיים? נשמח לעזור.

ניתן לתרום ישירות לבנק הפועלים סניף חצור הגלילית מספר חשבון 278150

ראשי: חצור הגלילית בית שאן והסביבה אלפלט והסביבה
052-5241675 050-8819236 052-3852431
(מיכאל דאודי) (ליאור מוסאי) (אליאב אסולין)

www.hazondor.co.il ♦ hazondor@gmail.com

ע"ד 58-038-995-5 ♦ בנק פועלים 12 סניף חצור הגלילית 715 מס' חשבון 278150

מושב השבוע

גרשון האריס

תענית בכורות

תענית בכורות היא תענית מיוחדת במינה כי למעשה היא שונה לחלוטין מיתר התעניות הציבוריות, ובשני מובנים בולטים: היא נהוגה בקרב קבוצה ספציפית בלבד – בכורות, ומסתבר שהיא איננה נהוגה בכל קהילות ישראל. לדוגמא, יהדות תימן אינה נוהגת תענית בכורות.

אשר למנהג עצמו, כל בכור זכר בערב חג הפסח צם בתענית בכורות. הורים להם ילד בכור זכר אשר אינו יכול לצום נוהגים לצום בשביל הילד. מקור המנהג הוא במסכת סופרים (פרק כ"א הלכה א), שם נאמר שאין מתענים בניסן אלא הבכורים בערב פסח. אולם, לא מוזכר הטעם לתענית שם, אך הסבר המקובל הוא שהתענית היא זכר להצלת הבכורות הישראליים בעת מכת בכורות.

אבל יש בעיה קשה לצום בערב פסח, כי אם נשתה יין בכמות הנדרשת בקידוש על בטן ריקה, ספק רב אם נוכל להמשיך בסדר כהלכה, וקיים סיכון לא קטן שלא נקיים את כל מצוות ליל הסדר.

אולם, מפאת החיובים של ליל הסדר שכמעט כולם מדאורייתא, מול תענית שהיא גזירת חכמים, חז"ל מצאו פתרון יצירתי והלכתי: לערוך סעודת מצווה בהשתתפות הבכורות – בדרך כלל בעקבות סיום מסכת תלמוד - , ובכך לפטור אותם ממנו לגמרי. חשוב, אולם, להדגיש שהיתר זה חל אך ורק על בכורות שמשתתפים – נוכחים – בסיום ולפי הדין בכור שלא השתתף בסיום עצמו למעשה חייב לצום. ויש מן הפוסקים שמחייבים גם נשים, אבל מעט מאד קהילות פוסקות זאת למעשה. בכל ספק או שאלה בגין חובה לצום ו/או סיבה לפטור, יש לפנות לרב המקום.

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

משפ' כהן תכננה לצאת לטיול ברחבי ארה"ב. מסלול הטיול הוא 27,000 ק"מ, אולם הם שכרו רכב בעל 4 צמיגים שיש להחליפם לאחר 12,000 ק"מ. לכמה צמיגים רזרביים הם יזדקקו לכל הפחות?

חידת משבוע שעבר

המספר הראשון שמופיע במגילת אסתר הוא 127, ואילו המספר 7 לבדו מופיע במגילה 6 פעמים.

כיצד ניתן להגיע למספר 127 ע"י שימוש 6 פעמים בספרה 7 ובפעולות החשבון השונות?

פתרון מהשבוע שעבר

$$\text{פתרון א': } 7 + \left(\frac{7}{7} + \frac{7}{7} \right) = 127$$

$$\text{פתרון ב': } \frac{7}{\left(\frac{7}{7} \right)^7} - \frac{7}{7} = 127$$

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

כשהעור מתעבה

אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאֵת אוֹ סִפְחָת... וְרָאָהּ הִפְהִן וְטָמָא אֹתוֹ... וְטָהַר הִפְהִן ...

טהרת הנגע על ידי הכהן מובנת, שהרי הנגע הגיע בגלל לשון הרע ועל כן ראוי שבני אהרון, אוהב ורודף השלום, הם שיביאו מזור למנוגע. אך "וטימאו הכהן", זה קשה להבנה. מדוע קביעת הטומאה צריכה לעבור דרך משפחת הכהונה? האין זה סותר את מהותם ואת תפקידם?

אחת מה"זכירות" התמידיות. מאותן מעט מצוות שעלינו להחזיק תמיד בתודעתנו, היא מצוות זכירת מעשה מרים - זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. מכיוון שמטרת המצווה היא לחזק אצלנו את השמירה וההיזהרות מלשון הרע, מדוע לא כתובה המצווה בצורה ישירה - זכור שלא לדבר רע על חברך?

עוד דבר לא מובן, הוא עצם הייחוס של "אשר עשה ה' אלוֹקֶיךָ – למרים". הרי לעולם לא מייחס הכתוב רע לבורא, מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת... את העונש שמקבל האדם עבור מעשיו השליליים, יש לייחס לאדם עצמו, שהרי הוא שסיבב והביא עליו את העונש ולא לבורא. מדוע אם כן מדגישה התורה את חלקו של הקב"ה בענישת מרים?

לאחר חטא עץ הדעת, החטא ששינה את מקומנו ועבודתנו כאן בעולם, נאמר - וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתְנוּת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם. העור מסמל את המחיצה ביני לבין העולם, אותה מחיצת עור היא זה שמסתירה ממני את המהות האמתית של כל דבר, את הפנימיות הקדושה שבה. והיא גם שמסתירה מהעולם את הפנימיות שלי. כך ירדנו לאחר החטא מהיותנו הוויה מוארת שחווה את האור העצום של הבריאה, מוארת ממנה ומאירה בה ולה. לבריאה מנותקת ומובלדת. אנחנו חווים את עצמנו כמי שבאו לצרוך את העולם ואת העולם כמי שנמצא על מנת לספק את דרישותינו.

למרות שמחיצה נפרשה בינינו, האור לא נעלם. המחיצה אינה הרמטית, ישנן בעור "נקבוביות" המאפשרות הצצות שלנו אל פנימיות העולם וישנן גם ניצוצות שמאירות את העולם מתוכנו. ככל שהאדם מדייק את מעשיו ומעצים את חלקו הרוחני, כך נחלשת ומידלדלת המחיצה ואנו חוזרים ומתקרבים לאינטראקציה שלנו עם העולם כפי שהייתה לפני החטא.

כשאדם נכשל בדיבור לשון הרע, אותו הרע מעבה את המחיצה וחוסם גם את נקביו, הקרבה האמתית שבינו לבין העולם הולכת ומתרחקת וחווית הנפרדות מתחזקת. נגעי העור הם הסימן לכך שהעור שלי פגוע, שמשהו רע הגיע מבפנים וסוגר עליי. האדם טמא – סגור [מה נגע? סגירן].

אמנם תפקידו של הכהן הוא להביא טהרה, לנסות להביא את האדם למקום בו יראה רק טוב באחר ובעולם שחוצה לו, אך חשוב לא פחות תפקידו של הכהן לאבחן במידה ויש נגע. וטימאו הכהן אינו עונש, זהו גילוי ה"מחלה" והפניית תשומת לבי אליה. מצורע הוא "מוציא רע", טומאת הצרעת באה על האדם בכדי שיוכל להתנקות, להוציא את הרע הזה שנמצא בתוכו, החוצה.

זכור את אשר עשה ה' אלוֹקֶיךָ למרים. איזה דבר גדול עשה עמה הבורא, ברגע שהתגלתה בה נגיעה של ראייה שלילית, הוא לא נתן לרע הזה להתפתח בפנימיותה, הוא גילה לה זאת מיד ואפשר לה להתנקות. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

☪ ברכה והצלחה ☪ | ☪ אל נא רפא נא לה ☪

☪ אוסנת יסכה בת רבקה	☪ עדה עטייה
☪ יואב בן לאה	☪ נתנאל טלקר
☪ חנה בת מרים	☪ חנניה ביטון
☪ רונן בר עדנה	☪ משה דואב
☪ אליה בת סיגל	
☪ אביגדור בן שרה	